

عنوان مقاله:

تأثیر ظرفیت جذب دانش بر نوآوری استراتژیک با توجه به نقش تعدیل گری رقابت پذیری و انعطاف پذیری استراتژیک

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت راهبردی، دوره 11، شماره 42 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سیدامیرحسین طیبی ابوالحسنی - دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی دانشگاه علامه طباطبائی تهران

محمد رضا دانشوردی - دانشجو/دانشگاه علامه طباطبائی

شیرین اسدی خانقاه - کارشناس ارشد مدیریت دولتی پردیس فارابی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

با گسترش پارادایم نوآوری باز به عنوان پارادایم غالب در مدیریت نوآوری، اهمیت ظرفیت جذب دانش بیش از پیش آشکار گشته است. هدف اصلی پژوهش حاضر، تحلیل تأثیر ظرفیت جذب دانش بر نوآوری استراتژیک است، ضمن این که این پژوهش بررسی می کند که رقابت پذیری و انعطاف پذیری استراتژیک چه نقشی در تقویت یا تضعیف این رابطه ایفا می کنند. روش تحقیق پژوهش، کمی و به صورت پیمایش است که با ابزار پرسشنامه انجام شده است. جامعه آماری پژوهش، شرکت های کوچک و متوسط دانش بنیان ایرانی شرکت کننده در هفتمین نمایشگاه بین المللی نوآوری و فناوری (INOTEX) در تابستان ۱۳۹۷ است که عمدتاً نوپا بوده و شامل ۲۴۰ شرکت می باشند که بر اساس فرمول کوکران ۱۴۴ شرکت به صورت نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. پس از بررسی روایی و پایایی داده های گردآوری شده، به کمک نرم افزار اسمارت پی ال اس و از طریق ماتریس همبستگی، آزمون معادلات ساختاری و آزمون برازش مدل مورد تحلیل قرار گرفتند. در نهایت، مشخص شد که ظرفیت جذب دانش بر نوآوری استراتژیک موثر است. همچنین رقابت پذیری و انعطاف پذیری استراتژیک در رابطه بین ظرفیت جذب دانش و نوآوری استراتژیک، نقش تعدیل گری ایفا می کند و شدت رابطه را افزایش می دهند. با توجه به نتایج بدست آمده می توان دریافت که در دنیای رقابتی امروز، سازمان هایی که توانایی برنامه ریزی با رویکرد رقابتی داشته و به انعطاف پذیری استراتژیک در ایجاد انطباق با شرایط در زمان های مختلف توجه می نمایند، بهتر می توانند در مسیر نوآوری گام بردارند.

کلمات کلیدی:

ظرفیت جذب دانش، نوآوری استراتژیک، رقابت پذیری، انعطاف پذیری استراتژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213857>

